

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 18 december 2008, som delgavs kommissionen den 5 januari 2009, i de förenade målen T-211/04 och T-215/04, Government of Gibraltar och Förenade kungariket mot kommissionen,
- ogilla talan i mål som väckts av Government of Gibraltar respektive Förenade kungariket, och
- förplikta Government of Gibraltar och Förenade kungariket att ersätta rättegångskostnaderna,

i andra hand,
- återförvisa målen till förstainstansrätten för förnyad prövning, och
- förklara att beslut om rättegångskostnader i första instans och i mål om överklagande ska fattas vid ett senare tillfälle.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har åberopat följande grunder till stöd för att upphäva den överklagade domen:

Förstainstansrätten har gjort en oriktig bedömning vad avser förhållandet mellan artikel 87.1 EG och medlemsstaternas behörighet i skattefrågor.

Förstainstansrätten har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 87.1 EG genom att uppställa ett oberättigat kriterium vid bedömningen av åtgärder som misstänks utgöra statligt stöd.

Förstainstansrätten har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 87.1 EG genom att uppställa ett oberättigat kriterium för tillämpning av granskningsbehörigheten vad gäller fastställandet av ett allmänt eller "normalt" skattesystem.

Förstainstansrätten har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 87.1 EG genom att det allmänna eller "normala" skattesystemet kan anses framgå av tillämpningen av olika tekniker på olika skattskyldiga.

Förstainstansrätten har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 87.1 EG genom att anse att kommissionen hade misslyckats fastställa det allmänna eller "normala" skattesystemet och att genomföra den nödvändiga bedömningen för att visa de berörda åtgärdernas selektiva karaktär.

Förstainstansrätten har gjort en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 87.1 EG genom att inte pröva de tre omständigheter som låg till grund för selektiviteten och som angetts i det angripna beslutet.

Överklagande ingett den 20 mars 2009 av Konungariket Spanien av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 18 december 2008 i mål T-211/04, Government of Gibraltar och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-107/09 P)

(2009/C 141/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Konungariket Spanien (ombud: N. Díaz Abad och J.M. Rodríguez Cárcamo)

Övriga parter i målet: Government of Gibraltar, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland samt Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva förstainstansrättens dom i sin helhet och meddela ny dom i målet med förklaring om att kommissionens beslut 2005/261/EG av den 30 mars 2004 om den stödordning som Förenade kungariket planerar att genomföra med avseende på reformen av inkomstskatten för juridiska personer i Gibraltar (!) är lagenligt, och
- förplikta motparterna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Förstainstansrätten har åsidosatt artikel 299.4 EG, såsom denna har tolkats genom domstolens rättspraxis. I den överklagade domen tas inte korrekt hänsyn till Gibraltars rättsliga ställning i enlighet med domstolens rättspraxis (dom av den 23 september 2003 och av den 12 september 2006). Det anges nämligen inte att Konungariket Spanien överlät Gibraltar till den brittiska kronan genom Ut-rechtfördraget 1713 och det förekommer ett antal felaktigheter i samband med fastställandet av nämnda status. Artikel 299.4 EG har också åsidosatts genom att Gibraltar tillskrevs möjligheten att avvika från Förenade kungariket på skatteområdet, vilket innebär att Förenade kungariket inte längre omhändertar Gibraltars utrikes angelägenheter, och således att Gibraltar de facto skulle vara en egen medlemsstat såvitt avser skatteområdet.
2. Förstainstansrätten har vidare åsidosatt artikel 87.1 EG genom att tolka denna bestämmelse på ett sätt som innebär att gemenskapen inte kan tillämpa densamma i kampen mot de av OECD listade skatteparadiserna. Gibraltar är ett skatteparadis enligt OECD. Att såsom i den överklagade domen fastställa att det inte är möjligt att jämföra företagsverksamhet i Gibraltar med företagsverksamhet i Förenade

kungariket strider mot OECD:s principer, enligt vilka åtgärder som kan vara allmänna i Gibraltar kan vara skadliga för OECD:s medlemsländer, bland vilka ingår Förenade kungariket. Artikel 87.1 EG ska tolkas i enlighet med OECD:s principer, varför ovannämnda jämförelse är inte bara möjlig utan nödvändig.

3. Vidare har Europeiska centralbankens riktlinje av den 16 juli 2004 vid tillämpningen av artikel 87.1 EG åsidosatts genom den överklagade domen. Europeiska centralbanksystemet anser att Gibraltar tillsammans med 37 andra territorier utgör ett offshore-finanscentrum vad gäller statistik över betalningsbalans och utlandsställning samt likviditet i utländsk valuta. Bedömningen i den överklagade domen, enligt vilken det inte är möjligt att jämföra företagsverksamhet i Gibraltar med företagsverksamhet i Förenade kungariket, strider mot denna definition, enligt vilken en sådan jämförelse tvärtom är möjlig, och innebär att artikel 87.1 EG har tillämpats i strid med Europeiska centralbankens riktlinje av den 16 juli 2004, som är en bindande gemenskapsrättslig norm.
4. Artikel 87.1 EG har överträtts, eftersom rekvisitet att stödet ska ha beviljats av "en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel" inte har följts. Eftersom Gibraltar är ett territorium som enligt artikel 299.4 EG inte utgör del av någon medlemsstat, innebär förstainstansrättens konstaterande i domen att referensramen vid tillämpningen av artikel 87.1 EG är begränsad till territoriet Gibaltars geografiska gränser, att Gibraltar anses utgöra en medlemsstat, eftersom rekvisitet att stödet ska ha beviljats av "en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel" annars aldrig skulle kunna uppfyllas.
5. Förstainstansrätten har även åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen genom att obefogat tillämpa domen i målet Azorernas skattesystem trots att situationen däri skilde sig från den aktuella på två punkter. För det första är Azorerna ett territorium som utgör del av en medlemsstat, vilket inte är fallet med Gibraltar. För det andra var det i domen i målet Azorernas skattesystem fråga om införandet av en lägre skattesats för juridiska personer, medan det i fallet med Gibraltar rör sig om ett nytt allmänt system för inkomstbeskattning av juridiska personer.
6. Förstainstansrätten åsidosatte artikel 87.1 EG genom att anse att rekvisiten för statsstöd inte var uppfyllda med avseende på regional selektivitet. Konungariket Spanien anser att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att de tre rekvisit som fastställdes i domen i målet Azorernas skattesystem om politiskt, förfarandemässigt och ekonomiskt självständig ställning var uppfyllda.
7. Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att underlåta att beakta och tillämpa det fjärde rekvisit som Konungariket Spanien ansåg tillämpligt. Även om de tre rekvisiten från domen i målet Azorernas skattesystem ansågs uppfyllda, borde det även ha krävts uppfyllande av ett fjärde rekvisit i form av ett harmonise-

ringsrekvisit inom ramen för det interna skattesystemet i den medlemsstat som har vidtagit åtgärden.

8. Artikel 87.1 EG åsidosattes även genom att förstainstansrätten fann att rekvisiten för statligt stöd med avseende på materiell selektivitet inte var uppfyllda. Även om Gibraltar antas vara en egen referensram inom vilken rekvisiten i domen i målet Azorernas skattesystem är uppfyllda, innebär domen ett åsidosättande av artikel 87.1 EG vid bedömningen av den materiella selektiviteten, eftersom förstainstansrätten inte beaktade att det, genom reformen av inkomstskatten för juridiska personer som Gibraltar planerar att genomföra, skapas ett system i vilket det kan komma att tillämpas en nollskattesats på 28 798 företag av de totalt 29 000 som finns i Gibraltar. Dessa företag gynnas särskilt genom åtgärden och den omständigheten att detta inte har slagits fast i den överklagade domen innebär ett åsidosättande av artikel 87.1 EG. Dessutom identifierade kommissionen visst det allmänna skattesystemet, tvärtemot vad som angetts i domen.
9. Den överklagade domen är behäftad med bristande motivering, eftersom det fjärde rekvisit som anfördes av Konungariket Spanien inte prövades.
10. Genom domen åsidosattes den grundläggande rättigheten att målet ska avgöras inom skäligen tid. Handläggningen av förfarandet vid förstainstansrätten tog nämligen praktiskt taget dubbel så lång tid som vanligt utan att det fanns fog för det, och denna omständighet var relevant för tvisten.
11. Slutligen innebär domen att artiklarna 77 a och 77 b i förstainstansrättens rättegångsregler åsidosattes, eftersom förstainstansrätten inte formellt förklarade målet vilande efter att ha hört parterna.

(¹) EUT L 85, 2005, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Baranya Megyei Bíróság (Republiken Ungern) den 23 mars 2009 — Ker-Optika Bt. mot ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet

(Mål C-108/09)

(2009/C 141/43)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Baranya Megyei Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ker-Optika Bt.

Motpart: ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet